

Jag heter Ellinor Tegnér och bor i Upplands Väsby med min familj. I den ingår min man Jonas, våra tre barn (Daga, Eje och Sture födda 2005, 2007 och 2009) samt ett gäng fyrbeningar.

Min hundhistoria är förhållandevis kort, jag fick inte ha hund så länge jag bodde hemma men jobbade som kennelflicka på en rottweilerkennel under mina sista år på gymnasiet. Så fort jag fått mitt eget boende blev jag fodervärd åt min älskade Deminas Zsa-Zsa från samma kennel. Vi har gått många kurser tillsammans, spårat och tävlat lydnad, hon ställdes också ut en del som yngre. I sin första kull fick hon bara en liten hane som fick flytta med oss hem, Deminas Midas. Numera är det de som utgör det gamla gardet här hemma, de är födda 2000 och 2003 och har klädsamt silverfärgade nosar men massor av bus i benen ändå.

Som nästa tillskott i flocken kom Båtsmans Vivianne (kallad Vivan), en korthårig Sankt Bernhardshund. Det är en gammal dröm som uppfylldes och hittills har hon motsvarat alla våra förväntningar och lite till. Hon är född i maj 2009 och är tänkt enbart som älskad familjehund.

På Stora Stockholm-utställningen 2008 mötte jag för första gången rasen Glen. Jag föll pladask och tillbringade mycket tid i rasmontern båda dagarna. Någon månad senare hälsade vi på Ingela Ryhede och Muffin och då fick jag även resten av familjen med mig i min Glen-förtjusning.

I mars 2010 flyttade ljuvliga lilla Lilly in hos oss. Hon har tagit oss med storm och går under namnet Racerråttan. Hon leker både med två- och fyrbenta och är alldeles fantastiskt följsam och uppmärksam. Nu ser jag fram emot att få se hur den lilla damen utvecklas i framtiden, än så länge är hon en enormt trevlig liten bekantskap som gett mersmak och jag skulle inte alls bli förvånad om det alltid kommer att finnas (minst) en Glen i vår familj.

Strax innan vi fick hem Lilly blev jag tillfrågad om jag ville bli suppleant i SAIGITs styrelse och tackade ja. Det ska bli jätteskoj att få fördjupa mig i denna goa ras och dess värld.